

lovgivningen stadig bærer et tydeligt præg af at være gennemført i en tid, hvis beskæftigelsessituation og administrative muligheder afviger væsentligt fra nutidens. Der er derfor brug for en gennemgribende reform af den administrative opbygning af feriesystemet og af en række af de specielle regler.

Dertil kommer — som den vigtigste bevæggrund ved valget af tidspunktet for forslaget fremsættelse (og genfremsættelse) — at ferielængden — siden 1953 tre uger — er ganske utidssvarende. Såvel den forøgede viden om feriens betydning for sundhed og arbejdsevne som det stigende pres i produktionen gør det betimeligt at indføre fire ugers ferie for alle.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til de enkelte punkter.

Ad 1. Der synes ikke at være grund til at opretholde specialregler for enkelte grupper af lønmodtagere, så meget mere som overgangen fra én ansættelsesform til en anden giver mange vanskeligheder for de pågældende personer og deres arbejdsgivere under den nuværende ordning. Der skal foruden i ferieloven også foretages ændringer i læringleven, medhjælperloven og formentlig også i tjestemandensloven.

Ad 2. Efter den nugældende ordning er retten til overhovedet at holde ferie betinget af beskæftigelse i det foregående kalenderår. Dette synes ikke rimeligt, og det vil navnlig for de unge — samt for personer, der har været arbejdsløse — give vanskeligheder med at få en ferie af helbredsmæssig og arbejdsmæssig forsvarlig længde. Det foreslås derfor, at alle i hvert ferieår skal have ret til at holde 24 dages ferie — også personer, der først har påbegyndt erhvervsmæssigt arbejde i det pågældende ferieårs første fire måneder — hvorved man navnlig har tænkt på de unge, der udskrives af skolen først på sommeren, og som ikke bør være ferieløse i det pågældende år.

Ad 3. Den nuværende ordning af ferielønnens optjening bygger dels på et feriemærkesystem, dels på et meget stort antal undtagelser. For undtagelsesområdernes vedkommende er der, som ubehagelige erfaringer har vist, et garantiproblem, idet det kan forekomme, at de ansatte — uanset at feriegodtgørelsen allerede er indgået i deres skattepligtige indkomst — mister feriepengene ved virksomhedens konkurs eller likvidation. Desuden er den eksisterende ordning ofte forvirrende og unødigt besværlig for lønmodtagerne, der — såfremt de har

været ansat flere steder, som ikke alle benytter feriemærker — må samle feriegodtgørelsen sammen i stumper.

EDB-teknikken gør det muligt at indføre et system, der rummer betydelige praktiske fordele for lønmodtagerne, ikke er besværligt for arbejdsgiverne og desuden sikrer ferielønnens tilstedeværelse, således som det skitseres i forslaget.

Ferielønnsfonden tænkes administreret af det offentlige, eventuelt i forening med ATP. Dens midler tænkes anbragt i produktionslivet, dels i form af aktier, dels i form af obligationer i kreditforeningen for industrielle ejendomme. Da fondens størrelse vil svinge i løbet af året, må en del af midlerne anbringes som indskud i Nationalbanken. Fondens ledelse bør udpeges af Folketinget. Fondens overskud skal kunne anvendes til feriefremmende formål.

Ad 4. Det skulle være muligt at forrente lønmodtagernes tilgodehavende i ferielønnsfonden, om end med en temmelig lav rente i forhold til den aktuelle markedsrente.

Ad 5. Ordningen af udbetalingen bliver efter det foreslåede enkel for lønmodtagerne. Alt kan varetages af postvæsenet.

Ad 6. Det skal til forslaget føjes, at det påregnes, at man i de relativt få tilfælde, hvor en lønmodtager er beskæftiget hos to eller flere arbejdsgivere, som begge (alle) yder ferie med løn, først skal anvende tilgodehavendet i ferielønnsfonden til dækning af lønnen hos den (de) arbejdsgiver(e), hvor arbejdsforholdet er påbegyndt senest.

Ad 7. Ikrafttrædelsesreglerne er glidende. For læringe og medhjælper, hvor overgangsvanskelighederne er størst, foreslås det, at de i 1970-71 såvel får ferie med løn efter gamle regler som feriegodtgørelse efter de nye. Enhver anden ordning ville i en overgangssituation berøve dem ferieret.

Ad 8. Beskatningen af ferielønnen kan foretages efter forskellige principper, idet man enten kan foretage skattetrækket i lønnen i øvrigt og derved friholde selve ferielønningen for beskatning, så at de 10 pct. udbetales ubeskåret, eller foretage skattetrækket i selve ferielønningen. Hvilken ordning lønmodtagerne vil foretrække, hvis dette forslags principper gennemføres, er ikke afklaret. Spørgsmålets løsning må derfor afhænge af nærmere forhandlinger med lønmodtagerne, ligesom den herefter mest hensigtsmæssige administrative løsning må overvejes.